

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobce: **S. J.**
st. příslušnost:
t. č. pobytem:

proti

žalované: **Policie ČR**
Krajské ředitelství policie Zlínského kraje
se sídlem třída Tomáše Bati 44, 760 01 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 2. 2021, č. j. KRPZ-10941-23/ČJ-2021-150026-DB

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 3. 2. 2021, č. j. KRPZ-10941-23/ČJ-2021-150026-DB, *se ruší.*
- II. Žalobci *se nepřiznává* náhrada nákladu řízení.
- III. Žalovaná *nemá právo* na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Žalovaná zajistila žalobce za účelem jeho předání do Bulharska podle nařízení č. 604/2013/EU („nařízení Dublin III“). Zkouška věku ukázala, že kostní věk žalobce je 18

let. Žalobce tvrdí, že žalovaná neodstranila pochybnosti o jeho potenciální nezletilosti. Kostní věk se totiž od toho kalendářního může lišit. Krajský soud se proto věnoval otázce, zda lékařská zpráva o výsledku vyšetření, jehož cílem bylo zjistit kostní věk žalobce, může být dostatečným podkladem pro jeho zajištění coby zletilé osoby.

II. Rozhodnutí o zajištění žalobce a související skutkové okolnosti

2. Dne 1. 2. 2021 v odpoledních hodinách v Kroměříži žalobce zadržela policejní hlídka. Předtím spolu s dalšími pěti cizinci utekl z ložné plochy bulharského kamionu. Neměl u sebe žádný doklad totožnosti ani oprávnění k pobytu. Žalovaná mu odebrala otisky prstů. Jejich porovnáním v informačních systémech zjistila, že podal žádost o mezinárodní ochranu v Bulharsku.
3. Při podání vysvětlení žalobce uvedl, že pochází z Afghánistánu. Zmínil, že je mu kolem 16-18. Svůj přesný věk neznal. V Afghánistánu nikdy nechodil do školy. Ve městě, kde bydlel, byla válka. A nebyla tam práce. Území ovládal Tálibán a žalobce se k nim nechtěl přidat. Proto se asi před rokem rozhodl vycestovat do Německa. Cestoval přes Írán, Turecko, Bulharsko, Srbsko a Rumunsko. V Bulharsku i Srbsku strávil nějakou dobu v táboře pro uprchlíky. Na nákladní automobil, kterým přijel do ČR, nastoupil v Rumunsku. Pokud by jej policie propustila na svobodu, hodlal pokračovat v cestě do Německa.
4. Žalovaná následujícího dne požádala Krajskou nemocnici Tomáše Bati ve Zlíně o vyšetření kostního věku žalobce. Ve spisu je lékařská zpráva MUDr. J. P. z oddělení zobrazovacích metod ze dne 2. 2. 2021. Ta uvádí: „RTG L ruky, AP k určení kostního věku: Srovnání s kostními standardy. Reziduál. epifysár. šterbina radia a ulny, kostní věk 18 let.“ Dále je ve spisu e-mail z téhož dne od doc. MUDr. J. Z., Ph. D., z endokrinologické ordinace Dětské kliniky fakultní nemocnice Olomouc s textem: „V příloze posílám kostní zralost. Tedy dospělí jedinci.“ Přílohou e-mailu jsou pak informace o žalobci a dalších třech cizincích, které policie zadržela spolu s ním. Dokument uvádí jméno, ID pacienta, datum narození, pohlaví, věk a pak poznámku „Osifikace zápěstí odpovídá věku 18 roků.“
5. Dne 3. 2. 2021 vydala žalovaná rozhodnutí č. j. KRPZ-10941-23/ČJ-2021-150026-BD („rozhodnutí žalované“), kterým žalobce zajistila podle § 129 odst. 1 ve spojení s § 129 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky („zákon o pobytu cizinců“). Účelem zajištění bylo jeho předání do Bulharska podle nařízení Dublin III. Dobu zajištění stanovila na 30 dnů. U žalobce shledala nebezpečí útěku, protože nezůstal jako žadatel o azyl v Bulharsku, ale namísto toho neoprávněně v úkrytu cestoval napříč dalšími zeměmi EU. Kromě toho opakovaně projevil úmysl pokračovat do Německa. Mírnější opatření by k zajištění přítomnosti žalobce pro transfer nepostačovala.
6. Pochybnosti ohledně věku žalobce, který uváděl jako rok narození rok 2004 (sic!), podle žalované odstranilo vyšetření kostního věku provedené Fakultní nemocnicí Olomouc. Z výsledku tohoto vyšetření vyšlo najevo, že žalobce je dospělou osobou ve věku nejméně 19 let (sic!). Rok 2004 (sic!) proto žalobce podle žalované uváděl záměrně, aby jej správní orgány považovaly za nezletilého.

III. Žaloba

7. Žalobce namítá, že jej žalovaná neměla zajistit, protože existují pochybnosti o jeho nezletilosti. A žalovaná je neodstranila. Žalobce s odkazem na důvodovou zprávu k novele zákona o azylu provedené zákonem č. 379/2007 Sb., a na odborné vyjádření MUDr.

Shodu s prvopisem potvrzuje:

Krásničanové z Fakultní nemocnice Motol (toto vyjádření žalobce k žalobě nepřiložil), namítá, že kostní věk určený pomocí metody TW3 se může od kalendářního věku lišit až o dva roky. Vzhledem k tomu, že určený kostní věk žalobce činil 19 let (sic!), nelze vyloučit možnost, že může být nezletilý.

8. V případě pochybností o věku, které u žalobce existovaly, měla žalovaná postupovat v jeho prospěch a považovat jej za nezletilého. Žalovaná to neudělala. Tím porušila čl. 3 a 12 Úmluvy o právech dítěte. Nejlepší zájem dítěte nebyl jejím primárním hlediskem.
9. Další žalobní námitka se týká nerealizovatelnosti předání žalobce do Bulharska. Žalobce poukazuje na odpověď Ministerstva vnitra ze dne 9. 2. 2021 (kterou ale k žalobě také nepřiložil). Podle ní došlo v období od března do prosince roku 2020 ke zmaření 92 plánovaných dublinských transferů v souvislosti s pandemií. Žalovaná proto mohla očekávat, že se transfer žalobce nepodaří uskutečnit.
10. Žalovaná podle žalobce také nesprávně vyhodnotila existenci vážného nebezpečí útěku. Žalobce s žalovanou od počátku spolupracoval. Nezavdal jediný důvod ke vzniku obav, že by mohl uprchnout. Žalovaná se nezabývala dostatečně možností využití zvláštních opatření za účelem vycestování.

IV. Vyjádření žalované k žalobě

11. Žalovaná uvedla, že kritérium ověření kostního věku žalobce akceptovala především s ohledem na možnost předání žalobce do péče OSPOD, aby dostala své povinnosti nezanedbat ochranu před případným ohrožením práv dítěte. OSPOD tento způsob určení věku nijak nezpochybnil. Žalovaná proto žalobce vyhodnotila jako procesně způsobilého ve smyslu § 178 zákona o pobytu cizinců. Žalobce dokázal sám podstoupit náročnou cestu z Afghánistánu až do Evropy. V jeho případě se proto zcela jistě nejedná o dítě ve stavu nedostatku řádné péče, jehož život či normální vývoj by byl ve vážném ohrožení. Nesplňuje proto podmínku podle § 452 odst. 1 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních.
12. Již před vydáním rozhodnutí žalovaná zjišťovala, zda je předání žalobce do Bulharska možné. Bulharsko dne 26. 2. 2021 přijalo svou odpovědnost a zaslalo souhlas s přijetím žalobce zpět. Správní orgány teď mají šest týdnů na realizaci předání.
13. V případě žalobce existovalo nebezpečí útěku. Cestoval bez dokladů a v úkrytu i poté, co měl možnost získat ochranu v Bulharsku, jenom aby získal lepší životní podmínky. Žalovaná zvažovala využití mírnějších prostředků.

V. Posouzení věci krajským soudem

14. Žaloba je přípustná. Podala ji oprávněná osoba (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní; „s. ř. s.“) v zákonné lhůtě (§ 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců).
15. O žalobě krajský soud rozhodl podle § 51 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců bez nařízení ústního jednání. Žalobce nařízení jednání nepožadoval. Soud neshledal jednání jako nezbytné. Postupoval ostatně podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Toto ustanovení umožňuje zrušit rozhodnutí bez jednání.
16. Žaloba je důvodná.

a. Obecná východiska týkající se určování věku nezletilých cizinců bez doprovodu v kontextu jejich zajištění podle zákona o pobytu cizinců

17. Podle § 129 odst. 5 zákona o pobytu cizinců policie může zajistit nezletilého cizince bez doprovodu, pouze je-li důvodné nebezpečí, že by mohl ohrozit bezpečnost státu či závažným způsobem narušit veřejný pořádek, a je-li to v jeho zájmu v souladu s Úmluvou o právech dítěte. Policie může v případě důvodné pochybnosti, že jde o nezletilého cizince bez doprovodu, takového cizince zajistit do doby, než zjistí jeho skutečný věk. Policie zahájí úkony ke zjištění věku nezletilého cizince bez doprovodu bezodkladně po jeho zajištění. Odmítne-li nezletilý cizinec bez doprovodu provedení úkonů ke zjištění věku, hledí se na něj jako na zletilého cizince. Pokud výsledky zjišťování věku nejsou průkazné, hledí se na cizince jako na nezletilého cizince bez doprovodu.
18. Otázka, zda cizinec, kterého policie hodlá zajistit, je nezletilý, má pro posouzení zákonnosti jeho zajištění zcela zásadní význam. Z citovaného ustanovení zákona o pobytu cizinců totiž plyne, že nezletilého cizince bez doprovodu lze zajistit pouze z omezených důvodů – při existenci důvodného nebezpečí, že by mohl ohrozit bezpečnost státu nebo narušit veřejný pořádek. Na rozdíl od zajištění zletilé osoby za účelem jejího předání podle nařízení Dublin III proto nestačí existence nebezpečí útěku.
19. *Jako zletilého lze zajistit pouze cizince, o jehož zletilosti nepanují žádné pochybnosti.* Pokud pochybnosti o věku existují, musí je policie odstranit. Před zajištěním žalobce existovaly pochybnosti, zda je zletilý či nezletilý. On sám uváděl, že si svým věkem není jist a že mu je mezi 16 a 18 lety. Za účelem určení skutečného věku žalobce žalovaná požádala o vyšetření jeho kostního věku. Výsledkem tohoto vyšetření bylo určení kostního věku žalobce na 18 let. Otázkou je, zda výsledek tohoto vyšetření lze považovat za podklad, který odstraňuje pochybnosti o (ne)zletilosti žalobce do té míry, že jej lze zajistit jako zletilého.
20. Konkrétní postup určování věku zákon o pobytu cizinců neupravuje. Český právní řád upravuje pouze možnost využít lékařského vyšetření za účelem určení věku žadatele o mezinárodní ochranu. Tuto úpravu lze nalézt v § 89 odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, podle něhož platí: „Je-li žadatelem o udělení mezinárodní ochrany nezletilá osoba bez doprovodu a jsou-li důvodné pochybnosti o jí udávaném věku, provede se za účelem zjištění jejího věku lékařské vyšetření. Odmítne-li nezletilá osoba bez doprovodu provedení lékařského vyšetření, bude na ni ministerstvo pohlížet jako na zletilého žadatele o udělení mezinárodní ochrany. Pokud lékařské vyšetření za účelem zjištění věku podle věty první není průkazné, ministerstvo pohlíží na žadatele o udělení mezinárodní ochrany jako na nezletilou osobu bez doprovodu.“
21. Důvodová zpráva k zákonu č. 379/2007 Sb., který vedl k doplnění uvedeného ustanovení do zákona o azylu, vysvětluje: „Lékařské vyšetření prováděné formou rentgenu zápěstí ruky, se provede se souhlasem nezletilého bez doprovodu, resp. jeho opatrovníka, na základě doporučení lékaře při vstupní prohlídce. Vlastní zkoušku, včetně jejího vyhodnocení, provádí odborné pracoviště (antropologická laboratoř FN Motol, která disponuje odbornými kapacitami a metodami).“
22. K rozhodovací praxi o relevanci zkoušek věku pomocí rentgenu zápěstí krajský soud úvodem upozorňuje na rozhodnutí Evropského výboru pro sociální práva ve věci *European Committee for Home-Based Priority Action for the Child and the Family (EUROCEF) proti Francii* (rozhodnutí ze dne 24. 1. 2018, stížnost č. 114/2015, dostupné

z <https://bit.ly/397z5Ni>). Evropský výbor pro sociální práva v této věci ve vztahu ke zkouškám věku prostřednictvím vyšetření kostí shledal porušení práva dětí na sociální ochranu podle čl. 17 odst. 1 Evropské sociální charty. Tento způsob posouzení věku podle něj není vhodný a spolehlivý (viz body 102-113 citovaného rozhodnutí). Na nepřesnost a velkou míru chybovosti určování věku pomocí vyšetření kostí metodou GP (viz níže) poukázal ve svém rozhodnutí i Výbor pro práva dítěte. Podle něj tuto metodu nelze použít jako jediný způsob určení kalendářního věku člověka, který o sobě tvrdí, že je nezletilý (rozhodnutí ze dne 27. 9. 2018, č. CRC/C/79/D/11/2017 ve věci *N. B. F.*, bod 12.6, dostupné z: <https://bit.ly/3vUGlpy>).

23. Česká vnitrostátní judikatura k zajišťování cizinců podle zákona o pobytu cizinců ovšem obecně tuto možnost nevylučuje [viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2017, č. j. 2 Azs 38/2017-28, nebo ze dne 25. 6. 2020, č. j. 5 Azs 107/2020-46 („rozsudek pátého senátu“)]. Ale uznává, že výsledky vyšetření tzv. kostního věku mohou mít ve vztahu ke zjištění skutečného (tj. kalendářního) věku cizince různou míru průkaznosti. Závisí to i na použité metodě. Rozsudek pátého senátu vysvětlil, že se v praxi používají dvě metody určení kostního věku, jejichž podstata spočívá ve vyhodnocování tvaru, velikosti kostních částí a stupně osifikace epifyzy právě pomocí rentgenu ruky, který se pak porovnává:
- a. buď podle radiologického atlasu, který obsahuje standardní snímky příslušného věku a pohlaví k určení vývojového stadia; referenční publikací se stal atlas Greulich a Pyleho (GP) – tato metoda je výsledkem studie z roku 1935, anebo
 - b. podle jednotlivých kostí, kde se stupeň zralosti určuje u jednotlivých kostí a kombinuje se pro účely výpočtu celkového stadia zralosti, což se opírá o přístup Tannera-Whitehouse (TW), který je aktuálnější a dostupný ve třech vydáních (viz bod 42 rozsudku pátého senátu).
24. Ze soudní praxe však plyne, že obě metody mohou vést k různým výsledkům. Například v rozsudku ze dne 24. 7. 2019, č. j. 17 A 121/2019-74, se Krajský soud v Plzni zabýval žalobou tří nezletilých cizinců bez doprovodu. Zkoušky věku jim lékaři provedli oběma metodami. Vyhodnocení rentgenových snímků v daném případě provedlo specializované pracoviště Fakultní nemocnice v Motole. Z lékařských zpráv vyplynulo, že v závislosti na použité metodě u cizinců zjistili věk cca 18 až 19 let (metoda GP), resp. 16,5 let (metoda TW3).
25. Rozsudek pátého senátu také s odkazem na judikaturu švýcarského Federálního správního soudu poukázal na to, že výsledek vyšetření zápěstní kosti má omezenou autoritativní hodnotu – zvláště po dosažení věku 16 let je důkazní hodnota vyšetření nižší a nelze z ní jednoznačně usuzovat na skutečný věk. Zjištěný výsledek vyšetření věku tak nemůže výpověď dotčeného cizince zpochybnit, ledaže by byl zjištěný věk o tři a více let vyšší oproti cizincem udávanému věku. Jako jediný důkaz se tak výsledek vyšetření kostního věku uznává, jestliže by odchylka oproti udávanému věku byla vyšší než tři roky. Kromě toho je podle Nejvyššího správního soudu potřeba si uvědomit, že se obě uvedené metody zakládají na srovnávacím materiálu, u něhož je nezbytné zohlednit i jiný socioekonomický a geografický původ posuzovaných osob. Nejvyšší správní soud proto uvedl, že by bylo namístě, aby si policie, příp. Ministerstvo vnitra v rámci metodické činnosti opatřilo odborně podložený závěr o podstatě metod TW3 a GP. Včetně toho, do jaké míry je

možné z jejich výsledků platně vycházet a za jakých okolností je nutné je doplnit (viz bod 44 rozsudku pátého senátu).

26. Skutečnost, že kostní věk osoby určený pomocí rentgenu zápěstí a skutečný věk se mohou lišit, vyplývá i z další rozhodovací praxe soudů. Například Krajský soud v Brně se v rozsudku ze dne 23. 8. 2019, č. j. 41 A 57/2019-38, zabýval případem nezletilého cizince bez doprovodu z Afghánistánu, který o sobě tvrdil, že mu je 17 let. Zpráva lékaře z pracoviště dětské medicíny Fakultní nemocnice Brno uváděla, že kostní věk žalobce odpovídá cca 19 rokům. Zároveň však zpráva obsahovala konstatování, že kostní věk může variovat +/- 2 až 3 roky s tím, že „pacient je odlišného etnika, validní zhodnocení t. č. nelze“ (bod 29 citovaného rozsudku). Krajský soud v předmětné věci rozhodnutí o zajištění zrušil, protože policie v době rozhodnutí neměla dostatek podkladů pro určení zletilosti žalobce.
27. Obdobně ve věci řešené rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2019, č. j. 7 Azs 87/2019-22, lékařská zpráva z vyšetření cizince uváděla, že „[v]zhledem k plně prostatickým růstovým šterbinám všech metakarpů, ulny i radia se dle kostního věku jedná o jedince staršího 18 let (...). Dle výsledků vyšetření se zřejmě jedná o dospělou osobu.“ (viz bod 18 citovaného rozsudku). Nejvyšší správní soud pak konstatoval, že lékařské vyšetření nevyvrátilo pochybnosti o nezletilosti žalobce, protože jeho závěry nebyly jednoznačné. Lékařská zpráva totiž stanovila pouze kostní věk. Nevyjadřovala se ke skutečnému (kalendářnímu) věku. A závěr o zletilosti cizince sama relativizovala, pokud uvedla, že se *zřejmě* jedná o dospělou osobu (viz bod 19 citovaného rozsudku).
28. V případě pochybností o skutečném věku cizince tedy žalovaná – podle stávající vnitrostátní judikatury - může využít vyšetření kostního věku. Pokud však svůj závěr o zletilosti cizince založí výhradně na výsledku takového vyšetření, bude nezbytné, aby z jejího rozhodnutí a ze správního spisu jasně plynulo, nakolik zjištěný kostní věk cizince odpovídá jeho skutečnému věku. V žalobě proti rozhodnutí o zajištění totiž lze zpochybňovat posouzení zletilosti cizince (srov. druhou publikovanou právní větu k rozsudku pátého senátu). Krajský soud pak musí mít možnost ověřit, zda závěr žalované, že se jedná o zletilého cizince, odpovídá obsahu správního spisu. Otázka určení věku je otázkou odbornou, nikoli právní. Za její uspokojivé zodpovězení v kontextu rozhodování o zajištění cizinců nese odpovědnost žalovaná. Je proto na ní, aby ve svém rozhodnutí vysvětlila, z jakých odborných podkladů při určování věku vycházela, jak je hodnotila, a proč mají relevanci. Jak krajský soud vysvětlí níže, v tomto případě se to žalované nepodařilo.

b. Použití obecných východisek v konkrétních okolnostech této věci

29. V případě určení věku žalobce vycházela žalovaná výhradně z výsledku vyšetření jeho kostního věku. Ve správním spisu je lékařská zpráva, podle které *kostní* věk žalobce odpovídá 18 létům. Tato lékařská zpráva však žádné další informace neobsahuje. Nevyplývá z ní (1) metoda určení kostního věku žalobce, (2) přesnost, s jakou může zjištěný *kostní* věk odpovídat jeho *skutečnému* věku, ani (3) zda jsou tu možné určité odchylky. Krajský soud vychází z výše popsané soudní praxe, podle které se kostní věk a skutečný věk cizince může lišit. V tomto případě mezi zjištěným kostním věkem (18) a tvrzeným skutečným věkem (16) vznikla pouze malá odchylka. Není vyšší než tři roky (viz bod 25 výše). Lékařskou zprávu proto samu o sobě nelze považovat za dostatečný důkaz, který by vyvracel důvodné pochybnosti o nezletilosti žalobce.
30. V době vydání rozhodnutí žalované tak stále existovaly důvodné pochybnosti o zletilosti žalobce. Spisový materiál totiž dokládá pouze kostní věk žalobce, nikoliv jeho skutečný věk. Za takto zjištěného skutkového stavu pak bylo na žalované, aby provedla další dokazování za účelem zjištění skutečného věku. V první řadě si měla vyžádat podrobnější informace od lékaře provádějícího zkoušku věku. Měla zjistit, nakolik je výsledek vyšetření přesný ve vztahu ke skutečnému věku cizince. Mohla se také například obrátit na příslušné orgány Bulharska a zjišťovat, jaké datum narození uváděl žalobce tam. Pak by mohla případně zhodnotit věrohodnost jeho tvrzení o své (možné) nezletilosti. Žalovaná však z nic z uvedeného neučinila. Namísto toho automaticky přistoupila k zajištění žalobce coby zletilého. Nedisponovala však dostatečnými důkazy o jeho zletilosti.
31. Těmto problémům mohla žalovaná předejít, pokud by respektovala doporučení Nejvyššího správního soudu. V rámci své metodické činnosti si měla opatřit odborně podložený závěr o podstatě metod určování kostního věku. Včetně toho, do jaké míry je možné jejich výsledky považovat za dostatečně relevantní a za jakých okolností je naopak nutné je doplnit (bod 44 rozsudku pátého senátu). Pokud žalovaná takovým materiálem nedisponuje, bude muset v každém jednotlivém případě řádně zdůvodnit, proč je za daných okolností výsledek zkoušky věku platný.
32. Krajský soud si uvědomuje, že prvotní rozhodnutí o zajištění cizince musí žalovaná vydat velmi rychle. Otázka věku však nemusí nutně zodpovědět ještě před jeho vydáním. Zákon o pobytu cizinců v § 129 odst. 5 (a stejně tak v § 124 odst. 6 ve vztahu k zajištění za účelem správního vyhoštění) umožňuje odůvodnit zajištění nezletilého cizince bez doprovodu v případě důvodných pochybností o jeho věku do doby, než se zjistí jeho skutečný věk. Judikatura pouze vyžaduje, aby doba takového zajištění odpovídala době potřebné ke zjištění skutečného věku potenciálně nezletilého cizince (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 4. 2020, č. j. 2 Azs 198/2019-91). Této možnosti a zákonných požadavků s ní spojených ovšem žalovaná nevyužila.
33. Z uvedených důvodů je rozhodnutí o zajištění žalobce nezákonné. K jeho zajištění za podmínek stanovených pro zletilé cizince mohla žalovaná přistoupit teprve poté, co by odstranila pochybnosti o tom, že se může jednat o nezletilce. A ty neodstranila. Její závěr, že žalobci je 18 let, proto nemá dostatečnou oporu ve správním spisu.

c. Vypořádání dalších žalobních námitek

34. Pro úplnost se krajský soud ve stručnosti odpovídající formulaci dalších žalobních námitek vypořádá i s nimi.

35. Podstatou námitky týkající se nerealizovatelnosti předání žalobce do Bulharska jsou statistické údaje vyplývající z odpovědi Ministerstva vnitra ČR ze dne 9. 2. 2021. Podlé ní se za období březen až prosinec 2020 plánovalo 92 předání cizinců do odpovědných států. Tyto transfery se neuskutečnily z důvodu situace související s pandemií onemocnění Covid-19. Krajský soud v první řadě upozorňuje, že žalobce tuto informaci k žalobě nepřiložil, ani neuvedl žádný jiný její zdroj. Své tvrzení proto neprokázal. Navíc z této obecné informace nelze dovozovat nic ve vztahu k uskutečnitelnosti předání do Bulharska. Žalobce blíže neuvádí, zda uvedené údaje zahrnují také nerealizované transfery do této země. Kromě toho z judikatury Nejvyššího správního soudu plyne, že „[z]e statistik, které vypovídají o nízké až mizivé úspěšnosti předávání cizinců do jiného členského státu Evropské unie v minulém období, nelze mechanicky a bez dalšího dovozovat, že i do budoucna absentuje reálný předpoklad dosažení účelu zajištění“ (viz rozsudek ze dne 6. 5. 2016, č. j. 10 Azs 256/2015-55). Tato námitka proto není důvodná.
36. To platí i o námitce nevyužití mírnějších opatření a vyhodnocení vážného nebezpečí útěku. Objektivní kritéria pro posuzování existence vážného nebezpečí útěku stanoví § 129 odst. 4 zákona o pobytu cizinců. Podle něj toto riziko mimo jiné existuje, pokud cizinec vyjádřil úmysl nerespektovat pravomocné rozhodnutí o přemístění nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání. Toto kritérium žalobce naplnil. Uvedl, že pokud by jej policie propustila, pokračoval by do Německa. O jeho snaze dosáhnout tohoto cíle svědčí i to, že opustil zemi, kde požádal o mezinárodní ochranu a neoprávněně v úkrytu cestoval přes několik zemí EU. Riziko útěku proto u něj existovalo. A uložení zvláštních opatření za účelem vycestování by toto riziko zřejmě neodstranilo. Ve vztahu k ČR, kam žalobce vstoupil v úkrytu, nemá absolutně žádné vazby. Nemá ani dostatek finančních prostředků k případnému složení finanční záruky. Za těchto okolností bylo pravděpodobné, že by žalobce uložené zvláštní opatření nerespektoval. Pokud by žalovaná prokázala, že je žalobce zletilý, mohla upřednostnit jeho zajištění před využitím některého z mírnějších opatření.

VI. Závěr a náklady řízení

37. Závěr žalované o tom, že žalobce je zletilý, nemá podle krajského soudu dostatečnou oporu ve spisu. Tato vada je důvodem zrušení rozhodnutí žalované podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.
38. Krajský soud současně nevrátil věc žalované věc k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Podle § 129 odst. 3 zákona o pobytu cizinců je totiž vydání rozhodnutí o zajištění cizince za účelem jeho předání prvním úkonem v řízení. Zrušení rozhodnutí o zajištění v tomto případě z povahy věci znamená ukončení řízení.
39. Žalobce měl ve věci úspěch. Proto mu vzniklo právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému. Žádné náklady však nevyčísлил. Ani ze spisového materiálu neplyne, že by mu vznikly. Proto mu krajský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal. Žalovaná ve věci úspěch neměla. Právo na náhradu nákladů řízení jí tedy nevzniklo (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho

zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno, 24. března 2021

Martin Kopa, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: